

Arrest

nr. 86 789 van 4 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 21 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Bengaalse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het gehucht Kohn Karer Ber te Bagerhat in de provincie van Khulna. In januari 2004 werd u lid van de Chhatradal, de studentenbeweging die aanleunt bij de Bangladesh Nationalist Party (BNP). U werd direct voorzitter van uw regio en dit voor de komende 3 jaar. U bekwam deze functie doordat uw familie al sterk geëngageerd was bij de BNP, waaronder uw grootvader als regionaal voorzitter. Op 5 juni 2007 vond er een evenement van de rivaliserende Awami League (AL) plaats in het nabijgelegen Digraj. Er ontstond een onderling gevecht waarbij 15 à 20 mensen gewond raakten. De AL beschuldigde echter 7 sympathisanten van de BNP van het geweld, waaronder uzelf in de eerste plaats. De aanklacht betrof poging tot moord, terrorisme en wapenbezit. U verliet uw dorp op 8 juni 2007 nadat u dit vernam

en vluchtte naar Khulna. Op 29 juni 2007 werd u bijkomend mede beschuldigd van de moord op een invloedrijk AL-lid. Op deze manier wilde de AL u het land uitjagen. Het werd u te riskant in Khulna en u bleef nog 2 maanden in Dhaka waar u intussen een paspoort aanvraag. Op 18 september 2007 vertrok u via Syrië naar Turkije. Van daar reisde u verder naar Griekenland waar u aankwam op 22 november 2007. U woonde hier ononderbroken tot u op 10 juni 2011 per schip naar België voer, en asiel vroeg op 17 juni 2011. U legde een nationaliteitsattest neer ter ondersteuning van uw relaas.

B. Motivering

Er moet worden vastgesteld dat u het Commissariaat-generaal niet heeft kunnen overtuigen dat u Bangladesh diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet op subsidiaire bescherming zou lopen.

In eerste instantie heeft u het CGVS er niet van kunnen overtuigen dat er **twee vermeende valse strafzaken** tegen u zouden lopen in Bangladesh. Zij zouden al lopende zijn sinds 2007; desondanks kan u over geen van beide enige documenten voorleggen. Nochtans kan een advocaat in Bangladesh gemakkelijk gecertificeerde kopjes van de volledige gerechtsdossiers bekomen (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). In dezelfde lijn heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat u wel degelijk een advocaat onder de arm nam (zie gehoorverslag CGVS, dd. 05.04.2012, pp. 6, 10-12). Zelf heeft u tijdens uw laatste maanden in Bangladesh nooit een advocaat aangezocht omdat u dan veel moest "heen en weer moest lopen". U vreesde ook in het openbaar gezien te worden, wat vreemd is aangezien u niet meer in uw dorp zou zijn geweest maar in Khulna en later in Dhaka. U beweert vervolgens dat uw jongere broer dit meer recent wel heeft getracht, maar dat de advocaat die hij hiervoor aansprak ziek was en dus geen stappen kon ondernemen. Bovendien moest uw broer hierdoor veel "heen en weer rennen" (p. 1). Hierdoor heeft u geen documenten over deze zaken kunnen voorleggen. Deze uitleg is weinig aannemelijk. Zo zijn uw verklaringen over het feit of u wel of geen advocaat heeft inconsistent: de ene keer is hij ziek en dan is hij weer gezond; een andere keer verklaart u dat er nooit een advocaat uw zaak heeft behartigd. U kent zijn volledige naam niet, slechts zijn roepnaam 'Tuku'. Nochtans zou hij verbonden zijn geweest met de BNP en kan men er van uitgaan dat in zijn beroep het gebruik van zijn volledige naam wel degelijk van belang is. In elk geval is het bevreemdend dat u nooit eerder ernstige inspanningen deed om uw zaak op te volgen waarvoor u beweert te zijn gevlucht en reeds in 2008 asiel voor vroeg in Griekenland. Hierdoor is uw actuele kennis over uw zaak beperkt. Zo zouden beide zaken nog steeds hangende zijn; toch kan u niet verduidelijken hoe u dit weet. Zij konden intussen geseponeerd zijn, of u kon vrijgesproken zijn, zoals gebeurde in de andere zaken uit 1999 die u vernoemde (p. 11). Hiernaast kan u niets concreets over de zaken vertellen daar u nog zou wachten op nieuws uit Bangladesh. Uw totale gebrek aan interesse ondermijnt het geloof in uw verklaringen.

In tweede instantie bevat uw relaas een aantal **hiaten of incoherenties**. Zo kan u geen enkel deel van uw reisweg aantonen en kan de eventuele relatie tussen uw vermeende zaak en uw vlucht dus niet worden vastgesteld. Daarnaast verklaarde u aanvankelijk dat u na uw vlucht eerst in Dhaka verbleef en daarna in Khulna (p. 2). Later stelt u dat u een week in Khulna verbleef voor u na Dhaka ging. Vervolgens gaf u evenwel aan dat u Khulna pas na de tweede aanklacht verliet (dus pas 3 weken later, p. 9). Bijkomend kan uw activistisch profiel niet volledig overtuigen (pp. 4, 5). Voor iemand die uit een bekende BNP familie zou stammen en zelf 3 jaar lokaal voorzitter was is het opmerkelijk dat u de correcte naam van uw partij niet kan opgeven ("Nationalist" in plaats van "Nationalist Party"). Daarnaast is uw inzicht in de ideologie van de BNP weinig diepgaand (pp. 10, 11). Zo stelt u dat de BNP het socialisme zou aanhangen, wat echter eerder een principe is van de AL (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

In derde instantie stelt het CGVS vast dat u **uw identiteit** niet aantoont. U legt geen identiteitsdocument met foto voor zoals met name een paspoort. Daardoor kan niet met zekerheid worden uitgemaakt dat enig ander document dat u aan het CGVS voorlegt wel degelijk uzelf betreft. Uw nationaliteitsattest heeft zonder foto slechts een beperkte bewijskracht. Daaraan dient te worden toegevoegd dat zoals blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier, er veel vervalste documenten circuleren in Bangladesh. U stelt ten andere dat u nu wel een identiteitskaart/"voter's id" zou kunnen voorleggen omdat uw familieleden u in 2007 op de kieslijst lieten zetten in uw afwezigheid (p. 7). Zoals echter duidelijk wordt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier werd er toen een registratiecampagne gevoerd die dit soort praktijken diende tegen te gaan. Iedereen werd immers persoonlijk gefotografeerd, moest zelf een handtekening zetten en vingerafdrukken laten nemen. Met andere woorden enige identiteitskaart die u van deze periode voorlegt wijst er ofwel op dat u wel degelijk in Bangladesh was of is een indicatie dat u deze op frauduleuze wijze heeft bekomen. Overigens spreken ook uw verklaringen inzake uw vroegere bezit van een paspoort zich tegen. Bij de

Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u immers dat u met een vals paspoort reisde met een onbekende naam; tijdens het gehoor bij het CGVS hield u echter staande dat u met uw eigen (legale) paspoort reisde. Het verschil tussen beide verklaringen kon u niet op adequate wijze toelichten. Bovendien is het bevreemdend dat u op een moment dat er twee ernstige strafzaken op uw naam zouden hebben gestaan en dat u kennelijk gezocht werd, een paspoort kon aanvragen en hiermee vrijelijk het land wist te verlaten.

U heeft uw asielaanvraag dus niet aannemelijk kunnen maken. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw verzoek teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het die de toekenning van een **subsidiäre beschermingsstatus** in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiäre bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 1, A, §2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel. Verzoeker meent dat een manifeste appreciatiefout werd begaan.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Ten onrechte weigerde het CGVS om de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen. Het CGVS stelt verkeerdelijk dat uit de verklaringen van verzoeker niet kan worden afgeleid dat hij voldoet aan de criteria zoals vastgelegd in de conventie van Genève. In tegenstelling tot hetgeen het CGVS heeft beslist, bevatten de verklaringen van verzoeker wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951. Verzoeker loopt wel degelijk gevaar in Bangladesh. De asielaanvraag van verzoeker is gebaseerd op het feit dat hij vreest in Bangladesh het slachtoffer te zullen worden van arrestaties en represailles vanwege de autoriteiten. Verzoeker wordt op heden vervolgd wegens het op 5 juni 2007 (vermeend) aanzetten tot geweld tegen aanhangers van de Awami League en ook wegens een (vermeende) moordaanslag die had plaatsgevonden op 29 juni 2007 op de genaamde S.S. {...}, een invloedrijk Awami-lid. Volgens verzoeker proberen de autoriteiten hem valselijk diverse strafbare feiten in de schoenen te schuiven om op die manier met hem af te rekenen als reactie op zijn engagement binnen de Bangladesh Nationalist Party (BNP). Verzoeker vreest dat hij onder een of andere geënceneerde beschuldiging tot een lange gevangenisstraf zal worden veroordeeld. Verzoeker is ervan overtuigd dat de autoriteiten een voorwendsel zullen zoeken om hun acties tegen hem te rechtvaardigen. Verzoeker vreest dat hij ter gelegenheid van een eventuele rechtszaak niet op een eerlijk proces zal kunnen rekenen en dat hij geen schijn van een kans zal kunnen maken om zijn onschuld aan te tonen. Bij een terugkeer naar Bangladesh vreest verzoeker dat hij zal worden gearresteerd en dat hij tijdens zijn opsluiting het slachtoffer van mishandelingen zal worden. Uit administratief dossier blijkt dat verzoeker op een afdoende wijze heeft aangetoond dat zijn leven wel degelijk in gevaar is in Bangladesh. Uit zijn uitgebreide verklaringen n.a.v. zijn gehoor dd. 5 april 2012 is gebleken dat verzoeker bedreigd is. In de bestreden beslissing wordt de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen ten onrechte in twijfel getrokken. Verzoeker is het niet eens met de gronden waarop het CGVS zich heeft gebaseerd om aan hem de hoedanigheid van vluchteling te weigeren. Volgens verzoeker worden zijn problemen ten onrechte geringschat. Verzoekers problemen van vervolgingen en intimidatie door de Bengaalse autoriteiten, zijn in het concrete geval van verzoeker, wel degelijk ernstig genoeg. In Bangladesh voelt verzoeker zich aan zijn lot overgelaten. De omstandigheden waarin verzoeker in Bangladesh leefde, waren wel degelijk van die aard dat hij genoodzaakt was om een drastische beslissing te nemen en het

land te verlaten. Eén en ander is duidelijk gebleken uit zijn verklaringen. Bij de analyse van de verklaringen van verzoeker, is het CGVS selectief tewerk gegaan, enkel maar in het nadeel van verzoeker. Hiermee toont het CGVS dat zij in dit dossier geen blijk heeft gegeven van behoorlijk en zorgvuldig bestuur. Het CGVS heeft geen, minstens te weinig rekening gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheden ter plaatse. Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende de problemen erkend die verzoeker ondervindt in Bangladesh. Verzoeker is het niet eens met het standpunt van het CGVS waar deze laatste de oprechtheid van zijn verklaringen in vraag stelt om reden dat deze hiaten of incoherenties zouden bevatten. De redenen die het CGVS meent te kunnen aanhalen om verzoekers verklaringen op enkele onderdelen in twijfel te trekken; kunnen niet worden weerhouden. De door het CGVS geciteerde hiaten kunnen niet worden aanzien als een dermate belangrijke onderdelen in verzoekers verklaringen en zijn niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag. De zgn. incoherente verklaringen kunnen onmogelijk de kern van zijn asielaanvraag op zich aantasten. Verzoeker gaf tijdens zijn gehoor op het CGVS voldoende informatie waaruit bleek dat zijn asielaanvraag wel degelijk geloofwaardig is. Het CGVS hield hierbij geen enkele rekening met het grote tijdsverloop van bijna vijf jaren tussen de gebeurtenissen in Bangladesh enerzijds en zijn gehoor op het CGVS anderzijds. Het CGVS heeft ten onrechte geen enkele rekening gehouden met de traumatische ervaringen die verzoeker had opgelopen n.a.v. de gebeurtenissen in Bangladesh en mensonterende omstandigheden waarin hij leefde tijdens zijn langdurig verblijf in Griekenland alvorens hij naar België was gekomen in juni 2011 (Zie o.a. gehoorverslag verzoeker dd. 12/07/2011 bij DVZ: {...}) (Zie ook gehoorverslag CGVS dd. 05/04/2012 blz 12: {...}). Het CGVS hield geen rekening met het menselijk aspect. In Bangladesh wordt verzoeker met de dood bedreigd. Verzoeker had zijn land moeten achterlaten om eerst te vluchten naar Griekenland om vervolgens verder te vluchten naar een voor hem onbekende bestemming in Europa. Deze traumatische ervaringen konden wel degelijk een redelijke verklaring bieden voor het feit dat verzoeker in de jaren die daarop volgden de gebeurtenissen heeft trachten te verwerken, uiteraard op zijn eigen manier. Het is algemeen geweten dat een traumatische ervaring bij een mens kan leiden tot psychische stoornissen, waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid. Uit verzoekers relaas is gebleken dat hij wel degelijk voldoende, concrete en verifieerbare informatie heeft gegeven waaruit blijkt dat hij riskeert moeilijkheden te zullen hebben bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh. Het is duidelijk dat hij daar geen normaal en menswaardig leven zal kunnen leiden Omdat verzoeker in Bangladesh – hic et nunc – onmogelijk een veilig bestaan kan leiden, en zijn precare leefsituatie vraagt om dringende maatregelen, had het CGVS de noodzakelijke conclusies kunnen koppelen aan de problemen van verzoeker door hem minstens een zekere vorm van tijdelijke bescherming in België toe te kennen.

{..}

NIEUWE GEGEVENS: artikel 39/76 Vw

Sinds mei 2012 is verzoeker in het bezit van vier nieuwe stukken. Het betreffen de volgende stukken: (Stukken 2-5) 1)Schriftelijke verklaring dd. 17/04/2012 M.H. {...} – P.M. {...} – M.P.P. {...} (Stuk 2) 2)Schriftelijke verklaring dd. 20/04/2012 G.A.A. {...} – Chairman Mithakhali Union Council (Stuk 3) 3)geboortecertificaat van verzoeker (Stuk 4) 4)schooldiploma verzoeker (Stuk 5) Deze stukken bevestigen op een onbetwistbare wijze het asielaanvraag van verzoekers. Alle stukken – en met name Stukken 2 & 3 -, waarin verzoekers politiek engagement wordt bevestigd alsmede zijn moeilijkheden met de autoriteiten als gevolg daarvan, zijn accuraat en verifieerbaar. Verzoeker is pas in het bezit gekomen van deze stukken in de loop van de maand mei 2012 (Stukken 6-10) Hij was dan ook niet in de mogelijkheid om deze stukken eerder, meer bepaald n.a.v. zijn gehoor op het CGVS dd. 5 april 2012 voor te leggen. Tijdens zijn gehoor op het CGVS had verzoeker iets meer tijd gevraagd (dan de gebruikelijke vijf werkdagen) om hem toe te laten bijkomende stukken toe te voegen aan zijn dossier (Zie ook gehoorverslag CGVS dd. 05/04/2012 blz 6: {...}) Verzoeker vraagt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze nieuwe gegevens – dewelke duidelijk een nieuw licht werpen op zijn dossier – in zijn rechtsplegingsdossier mee zal opnemen ter beoordeling van zijn asielaanvraag. De drie cumulatieve voorwaarden waarover sprake in hetzelfde artikel 39/76 § 1, 2° lid zijn in casu wel degelijk vervuld. Immers: deze nieuwe stukken en gegevens: 1°vinden steun in het rechtsplegingsdossier 2°ze zijn van die aard dat ze op een zekere wijze het gegronde of ongegronde karakter van het beroep kunnen aantonen 3°Verzoeker maakt aannemelijk dat hij deze nieuwe gegevens niet eerder in de procedure kon meedelen. Op grond van deze nieuwe gegevens vordert verzoeker in hoofdorde de vernietiging van de bestreden beslissing dd. 20 april 2012. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker dat het rechtsplegingsdossier minstens terug aan het CGVS zal worden overgemaakt voor bijkomend onderzoek. Op die manier zal het CGVS de mogelijkheid kunnen krijgen om een vollediger onderzoek te kunnen wijden rekening houdend met alle gegevens van het dossier van verzoeker en rekening kunnen houden met de bijkomende opmerkingen en argumenten van verzoeker. Minstens is het in de huidige stand van het dossier niet mogelijk om de versie van verzoeker te weren zonder dat het CGVS een

grondig(er) onderzoek heeft kunnen voeren naar de thans bijgebrachte nieuwe gegevens. Het relaas van verzoeker vereist minstens een verdergaand onderzoek door het CGVS”

2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Hetzelfde geldt voor artikel 62 van de vreemdelingenwet. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777).

Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing, die juridisch gesteund is op de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, volledig kent. Verzoekende partij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, Internationaal publiekrecht in vogelvlucht, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, La protection internationale des réfugiés en Belgique, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.5. Waar verzoekende partij in haar betoog een summier samenvatting geeft van het door haar voorgehouden asielaas wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij, zoals verder blijkt, in gebreke blijft.

2.6. Verzoeker meent dat zijn problemen ten onrechte worden geringschat en dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen selectief te werk is gegaan zonder rekening te houden met de concrete omstandigheden en feitelijkheden ter plaatse. Volgens verzoeker zijn de hiaten in zijn relaas geen belangrijke onderdelen en dus niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn asielaas. Verzoeker betoogt nog dat geen rekening werd gehouden met het grote tijdsverloop en de traumatische ervaringen die hij heeft opgelopen.

2.7. De Raad wijst erop dat verzoeker nalaat in concreto uiteen te zetten met welke elementen van zijn asielaas de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte geen of onvoldoende rekening zou gehouden hebben derwijze dat dit een positieve beslissing zou verantwoorden. De bestreden beslissing is gesteund op alle gegevens uit het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De Raad verwijst voorts naar zijn bespreking onder punt 2.3. en benadrukt dat in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. In casu is verzoeker er echter niet in geslaagd zijn asielaas aannemelijk te maken gelet op het gebrek aan bewijs inzake de twee vermeende valse strafzaken tegen hem alsook zijn complete gebrek aan interesse in deze zaken, gelet op de vastgestelde hiaten en inconsistenties en gelet op het feit dat hij zijn identiteit niet aantoont. Uit nazicht van het administratief dossier blijken geen elementen die afbreuk kunnen doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoeker en die de toekenning van bescherming rechtvaardigen. De Raad ziet dan ook niet in welke elementen de commissaris-generaal in de bestreden beslissing nog zou hebben moeten opnemen. Los van de vaststelling dat verzoeker geenszins aantoont met welke "positieve" elementen geen rekening werd gehouden, wijst de Raad erop dat elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS, 19 december 2007, nr. 178.032). Het volstaat dat op afdoende wijze wordt aangegeven waarom verzoeker niet voldoet aan de criteria om een beschermingsstatus te verkrijgen, hetgeen in casu is gebeurd.

2.8. De vastgestelde tegenstrijdigheden, incoherenties en hiaten zijn geen details en banaliteiten. Zij zijn concreet en wezenlijk. De feiten waarop zij betrekking hebben zouden in het geheugen gegrift zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan. Ze betreffen geen details maar wel elementen die de kern van verzoekers asielaas uitmaken en waarvan redelijkerwijze mag verwacht worden dat hij ze, ook na verloop van een bepaalde tijd, nog waarheidsgetrouw kan weergeven, temeer daar het gaat om ingrijpende gebeurtenissen die geacht mogen worden in het geheugen van de asielzoeker gegrift te zijn. Het tijdsverloop kan aldus geenszins verklaren waarom verzoeker incoherent is over het feit of hij wel of niet een advocaat heeft, waarom hij geen enkel deel van zijn reisweg kan aantonen, waarom hij tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande zijn verblijf in Dhaka en Khulna, en waarom hij ondanks zijn voorgehouden profiel verkeerde en vage verklaringen aflegt aangaande de BNP. Het tijdsverloop kan evenmin verklaren waarom verzoeker geen ernstige inspanningen doet om zijn zaken op te volgen. Dit gebrek aan interesse met betrekking tot een kernelement van zijn asielaas, ondermijnt verder de geloofwaardigheid ervan.

2.9. Voorts merkt de Raad op dat verzoeker geen objectieve elementen aanbrengt, noch een geneeskundig getuigschrift neerlegt, waaruit zou blijken dat hij geheugenproblemen of -stoornissen heeft ten gevolge van de gebeurtenissen die hij zou meegemaakt hebben.

2.10. Daargelaten de vraag of de door verzoeker voorgelegde stukken nieuwe gegevens betreffen in de zin van artikel 39/76 van de vreemdelingenwet, wijst de Raad op wat volgt. Wat betreft de schriftelijke verklaringen van de Mongla Port Pourashava Office en de Mithakhali Union Council die verzoeker thans bij het verzoekschrift voegt, wijst de Raad er vooreerst op dat om enige bewijskracht aan een stuk te ontlenu, dit stuk ondersteund dient te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, hetgeen in casu geenszins het geval is. Bovendien bevatten beide stukken een vrijwel identieke inhoud, dit terwijl zij werden opgesteld door verschillende personen, zodat deze stukken als gesolliciteerd dienen te worden beschouwd, hetgeen eveneens afbreuk doet aan de bewijskracht ervan.

Verzoeker legt thans een geboortecertificaat neer, doch de Raad dient op te merken dat ook dit document geen identiteitsdocument met foto betreft zoals een paspoort en verzoeker met het neerleggen van dit document evenmin de overige vaststellingen van de bestreden beslissing met betrekking tot het kunnen voorleggen van een identiteitskaart/ *voter's id* en met betrekking tot zijn tegenstrijdige verklaringen aangaande het vroeger bezit van een paspoort niet weerlegt of verklaart. Verzoeker brengt tenslotte nog een schooldiploma aan doch de Raad verwijst naar zijn voorafgaande bespreking. Dit schooldiploma is evenmin van aard om afbreuk te doen aan de motieven van de bestreden beslissing.

Bij schrijven van 9 augustus 2012 maakt verzoeker nog volgende stukken aan de Raad over: origineel schrijven van dhr. A.J.M. (verantwoordelijke officier, politiecommissariaat Mongla, Bagerhat) (stuk 1), vertaling naar het Engels van stuk 1 (stuk 2), schriftelijke verklaring dd. 4 juni 2012 van Md. H. advocaat van verzoeker in Bangladesh (stuk 3), origineel schrijven van dhr. M.T. (verantwoordelijke officier) (stuk 4), vertaling naar het Engels van stuk 4 (stuk 5), originele briefomslag (waarin de nieuwe stukken 1-5 vervat waren) (stuk 6), verzendingsdocumenten FedEx (stuk 7). Verzoeker stelt dat het onmogelijk was deze stukken eerder mee te delen daar hij deze stukken pas in de loop van de maand juli 2012 heeft ontvangen. De Raad wijst er nogmaals op dat aan de door een asielzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijskracht kan worden toegekend voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu geenszins het geval is.

2.11. Verder benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de uitgebreide landeninformatie en het gehoorverslag van verzoekster en dat zij, zoals reeds gesteld, tijdens het gehoor de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.12. Wat betreft de door verzoekende partij aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, merkt de Raad op dat dit beginsel enkel dan is geschonden, wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden weerhouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Verzoekende partij toont deze wanverhouding tussen het dispositief en de aangehaalde motieven evenmin aan.

2.13. Het eerste middel is ongegrond.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Verzoekers asielrelaas beantwoordt wel degelijk aan artikel 48/4, § 2, b) van de wet van 15/12/1980. Artikel 48/4 §2 b): foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh vreest verzoeker hoedanook het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Tijdens zijn gehoor op het CGVS dd. 5 april 2012 heeft verzoeker op voldoende wijze kunnen aantonen dat zijn leven wel degelijk in gevaar is in Bangladesh. Verzoeker kan om evidente redenen niet meer terugkeren naar Bangladesh alwaar hij geen normaal leven zal kunnen leiden. Het is voor hem onduidelijk dat zijn veiligheid aldaar momenteel niet gegarandeerd is. Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan. Om al de hierboven aangehaalde redenen dient derhalve de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te worden vernietigd.”

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een

terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Het tweede middel is ongegrond.

De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. S. TRICOT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. TRICOT

S. DE MUYLDER